

Arrest

**nr. 48 751 van 29 september 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn en tegelijk verklaart staatloos te zijn, op 15 juli 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 juli 2010 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.- C. FRÈRE, die loco advocaat H. MULENDA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 augustus 2000 is verzoekster door de Nederlandse autoriteiten overgedragen aan de Belgische autoriteiten.

Op 9 januari 2008 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf, met toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 februari 2008 neemt de burgemeester een beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag wegens negatieve woonstcontrole.

Op 30 april 2009 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 14 oktober 2009 neemt de burgemeester een beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag wegens negatieve woonstcontrole.

Op 21 juni 2010 wordt verzoekster aangetroffen in Nederland, in illegaal verblijf.

Op 7 juli 2010 wordt verzoekster door de Nederlandse autoriteiten overgedragen aan de Belgische autoriteiten. Op dezelfde dag wordt verzoekster ter kennis gebracht van de beslissing tot niet inoverwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf van respectievelijk 14 oktober 2009 en 19 februari 2008.

Op 7 juli 2010 wordt verzoekster tevens ter kennis gebracht van het bevel om het grondgebied te verlaten genomen op 6 juli 2010 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, B.S.(...), attaché,, genomen op 06.07.2010 wordt aan de persoon die verklaart zich B.P. (...) te noemen, geboren te Knazevac op 28.07.1982, alias B.P. (...) geboren te Milanovac op 28.06.1982, en welke verklaart van Servische nationaliteit te zijn, het bevel gegeven om uiterlijk op 12.07.2010 om middernacht het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië, Noorwegen, Zweden, IJsland, Denemarken, Finland, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerst lid 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel.

artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 9°: wordt met toepassing van internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, aan de Belgische overheden overgedragen door de overheden van een andere Staat; BNL akkoord van 11-04-1960.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loop zij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet. “

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekster in fine van haar verzoekschrift vraagt om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding wijst de Raad erop dat de procedures voor de Raad vooralsnog kosteloos zijn en de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen omdat zij niet akkoord kan gaan met de motivering van de bestreden beslissing. Zij stelt dat ze vele jaren in België leeft en toegekomen is in België als minderjarige. Haar moeder, broers en zussen hebben de Belgische nationaliteit. Haar vader heeft een verblijfsrecht voor 5 jaar. Verzoekster heeft een dochter, geboren in België. Verzoekster heeft in januari 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend. Zij wacht nog steeds op een beslissing met betrekking tot die aanvraag. Zij was in de veronderstelling over een tijdelijk verblijfsrecht te beschikken, in afwachting van een beslissing op de aanvraag om machtiging tot verblijf en was zich niet bewust dat zij zich niet mocht begeven naar Nederland, alwaar zij is gaan wandelen. Op het ogenblik dat aan verzoekster het bevel werd betekend is haar ook de weigering tot in overwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf, ter kennis gebracht. Verzoekster stelt dat al haar belangen en familieleden zich in België bevinden. Haar kind heeft nooit een ander land gekend dan België.

3.2 Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht wijst de Raad erop dat de in de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In casu dient te worden vastgesteld dat, voor wat het determinerend motief betreft, in de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel en het feit dat verzoekster niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel.

In de motivering van het bestreden bevel wordt verwezen naar artikel 7, eerste lid, 1° en 9° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoekster in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten en dat zij met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, aan de Belgische overheden werd overgedragen.

Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen in overeenstemming met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Overigens blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster niet betwist dat zij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel. Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat verzoekster deze motivering niet weerlegt of betwist en dat de motivering steun vindt in het administratief dossier. De motivering is juist, draagkrachtig en pertinent. Waar verzoekster betoogt dat zij jaren in België leeft en toegekomen is in België als minderjarige, haar familieleden over een verblijfsrecht beschikken of over de Belgische nationaliteit beschikken, haar kind geboren is in België, haar belangen zich in België bevinden en haar kind nooit een ander land heeft gekend, stelt de Raad vast dat deze argumenten geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij niet over de vereiste documenten beschikt om in België te verblijven, hetgeen niet wordt betwist door verzoekster.

Waar verzoekster stelt dat zij dacht over een tijdelijk verblijfsrecht te beschikken in afwachting van een beslissing over haar aanvraag om machtiging tot verblijf in januari 2008 stelt de Raad vast dat zij niet uiteenzet waarom zij dit veronderstelde aangezien uit vaste rechtspraak blijkt dat het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf geen enkel verblijfsrecht met zich meebrengt en niet tot gevolg heeft dat de aanvrager gemachtigd of toegelaten zou zijn om in het Rijk te verblijven (Cass.19 maart 2001, A.J.T. 2000-01, 926; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035 en RvS 30 november 2004, nr. 137.746). Bovendien kan een aanvraag om machtiging tot verblijf de uitvoerbaarheid van een bevel om het grondgebied te verlaten niet opschorten (cfr. RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946 en RvS 20 november 2006, nr. 164.950) of verhindert het indienen van een aanvraag niet dat nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Verweerder verwijst in de nota met opmerkingen bovendien naar de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van de vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, waarin het volgende wordt bepaald:

"Het indienen van de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf in België heeft in regel geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert dus niet zijn effectieve verwijdering indien hij zich illegaal op het grondgebied ophoudt."

Het feit dat verzoekster 'dacht' over een tijdelijk verblijfsrecht te beschikken doet bijgevolg geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij niet beschikt over de vereiste documenten beschikt om in België te verblijven, hetgeen niet wordt betwist door verzoekster.

Ten slotte merkt verzoekster in haar verzoekschrift op dat zij op het ogenblik van de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten eveneens in kennis is gesteld van de weigering tot in overwegingname van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Verzoekster stelt bijgevolg in haar verzoekschrift zelf vast dat de beslissingen van respectievelijk 19 februari 2008 en 14 oktober 2009 tot weigering tot in overwegingname van de aanvragen om machtiging tot verblijf op respectievelijk 9 januari 2008 en 30 april 2009 haar ter kennis zijn gebracht. Verzoekster betwist de weigeringen tot inoverwegingname van de aanvragen om machtiging tot verblijf niet waardoor zij evenmin betwist of aantoonst nog over een hangende aanvraag om machtiging tot verblijf te beschikken.

Een schending van de formele motiveringsplicht van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekster stelt dat zij met haar grootmoeder leeft die zelf over een verblijfsrecht beschikt van 5 jaar. Zij onderhoudt contacten met haar ouders, broers en zussen, allen verblijvend in België. De inmenging van de overheid in haar familie- en privéleven dient proportioneel te zijn rekening houdende met de belangen van de staat en de gevolgen van de inmenging voor haar familieleven. Verzoekster was onwetend over het feit dat zij zich niet naar Nederland mocht begeven met enkel een aanvraag 9bis van de Vreemdelingenwet in haar bezit.

3.4 Wat de schending van artikel 8 van het EVRM betreft, dient opgemerkt te worden dat artikel 8 van het EVRM niet zo kan worden uitgelegd als zou er in hoofde van de overheid een algemene verplichting bestaan om een vreemdeling op zijn grondgebied te gedogen of een verblijfsrecht te geven. Uit de bepaling van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Artikel 8 van het EVRM staat een rechtmatige toepassing van de bepalingen van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg (RvS 9 oktober 2001, nr. 99.581). De Vreemdelingenwet heeft tot doel een wettelijk kader te scheppen binnen hetwelk het in artikel 8 van het EVRM vervatte recht kan worden uitgeoefend (RvS 2 februari 2005, nr. 140.105). Verzoekster betwist het determinerend motief van de bestreden beslissing niet, met name dat zij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldige inreisstempel en laat na aan te tonen dat zij op het Belgisch grondgebied, samen met haar dochter, op legale wijze verblijft. De bestreden beslissing strekt er niet toe het gezinsleven van verzoekster te verhinderen of te bemoeilijken. De toepassing van artikel 8 van het EVRM stelt de betrokken vreemdeling niet vrij van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen en een tijdelijke verwijdering om reden dat zij niet in het bezit is van die documenten kan geenszins strijdig zijn met dit verdragsartikel. Verzoekster stelt dat zij bij haar grootmoeder woont en haar hele familie in België verblijft en tevens zelf al jaren in België verblijft doch maakt niet duidelijk waarom zij niet de nodige stappen heeft ondernomen om haar verblijf in België te legaliseren terwijl zij verklaart in België te zijn toegekomen op minderjarige leeftijd. Vermits verzoekster illegaal in België verblijft, dit niet wordt betwist door verzoekster en gelet op de ruime appreciatiebevoegdheid die artikel 8 van het EVRM aan de gemachtigde van de staatssecretaris biedt, dient in alle redelijkheid te worden besloten, dat zelfs indien er van een inmenging in haar gezins- en/of privéleven sprake zou zijn, deze in casu niet als onredelijk kan worden beschouwd.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

N. MOONEN